

VIȚA ADEVĂRATĂ ȘI VIȚA FALSĂ

Bună

seara, prieteni. Mă bucur că pot să fiu din nou aici ca să slujesc Domnului.

Am

crezut că norii de furtună îi vor speria pe oameni, dar văd că nu este așa. Aceasta mă face să fiu convins că sunteți destul de loiali încât să veniți fără să țineți cont de starea vremii.

Am

fost surprins când Billy a venit ceva mai devreme și a bătut la ușă. De obicei el bate discret iar dacă nu răspund știe că sunt în rugăciune așa că pleacă și așteaptă până termin. Dar de data aceasta s-a purtat ca un copil: a continuat să bată și să strige ca un copil: „Tată!”

„Ce

este?” l-am întrebat.

„Vino!

Va trebui să predici din nou pentru că fratele Jack nu este aici”. Așa se face că am plecat mai repede ca să pot ajunge la timp, dar nu am vrut să intru în timp ce se cânta, iar apoi fratele Tomas a citit din Biblie.

Nu

prea înțeleg ce s-a întâmplat... se pare că managerul meu a demisionat așa că vrea cineva un serviciu? Sunt gata să angajez pe cineva pentru că-mi vine greu să vorbesc în adunare iar după aceea să merg la alte întâlniri. Încă de la început aș fi foarte obosit și diferența s-ar vedea repede. Sper că se va întoarce repede înapoi, exceptând cazul că și-a dat cu adevărat demisia.

Foarte

mulți ani managerul meu a fost fratele Baxter din Columbia Britanică, dar acum nu mai este cu mine pentru că are foarte multe de făcut. El s-a dus la un fel de grupare ce face emisiuni pentru Rusia și pentru că erau prea multe oale pe foc, nu putea ajunge la toate întâlnirile.

De altfel adunările mele sunt puțin diferite deoarece trebuie să merg unde mă trimite Duhul Domnului. Da, eu plec imediat acolo unde mă cheamă El, de aceea este cam greu pentru un manager pentru că nu știe încotro să meargă deși are o listă întreagă de invitații.

Ieri

mi s-a spus că numai în America sunt cam patru sute și ceva de orașe mari care m-au invitat chiar acum pentru servicii.

Poate

eu mă simt călăuzit să merg la Chicago sau în partea cealaltă așa că îi întreb: „În partea asta ce invitații aveți?”

„Păi

găsim imediat!?”

„Atunci

fixați întâlnirea căci vom pleca acolo.”

Cam

așa procedăm noi. Aceasta înseamnă că nu avem un program bine stabilit, ci ne mișcăm așa cum se mișcă Duhul. Cred că aceasta este o idee destul de bună, nu?

Nu

cu mult timp în urmă am avut o adunare într-un anumit oraș... Voi știți că atunci când am fost în Africa am avut niște probleme foarte grave din cauză că nu m-am dus acolo unde m-a trimis Domnul. Așa se face că după aceea l-am promis că nu voi mai ieși niciodată din voia Lui.

Ei,

și în timp ce mă aflam în orașul acela, într-o adunare de vreo câteva mii de oameni, Duhul Sfânt m-a mișcat și m-a trimis în alt oraș.

Oh,

păi dacă vorbim despre probleme noi le-am avut chiar atunci pentru că imediat după ce am anulat întâlnirea s-a ridicat un predicator și mi-a spus:

„Frate

Branham, tu pretinzi că ești fundamentalist, dar unde ai văzut așa ceva în Scriptură?”

„Păi

chiar este așa ceva în Scriptură”, am răspuns eu.

„Unde?”

„În

timp ce Filip ținea o mare trezire în Samaria, Duhul Sfânt l-a chemat de acolo și l-a trimis în pustiu pentru un singur om.”

Este

corect? Și din câte știu, nu s-a mai întors în Samaria. Dar faptul că a ascultat de îndemnul Duhului a făcut ca Mesajul să ajungă și în Etiopia.

O,
nu e minunat să te miști numai cum îți spune Duhul Sfânt? Câți din cei aflați aici sunteți născuți din nou? Să vă văd mâinile. O, Doamne, nu este frumos?

Bănuiesc
că printre noi se află oameni din toate denomițiile: metodiști, bapțiști, prezbiterieneni, pelerini sfinți, nazarineni, pentecostali, de la „Biserica lui Dumnezeu”, de la „Adunarea lui Dumnezeu”, etc.

Așa
va fi și când vom ajunge în ceruri: vom sta cu toții împreună. Nu credeți aceasta?

Mai
demult, în New Albany trăia un bărbat în vârstă, care era păstor la o biserică metodistă.
Era vecin cu mine.

Pe
atunci eu păstoream o biserică bapțistă și aveam o plăcută părtășie unul cu celălalt. Era
foarte cumsecade și obișnuiam să ne tachinăm destul de mult. Într-o zi am avut pe cineva care voia să fie stropit, căci zicea: „Mama mea a fost stropită și eu cred tot în stropire.”

Desigur,
fratele acela nu se putea face un bun membru metodist, dar știam bine că fratele Johnson avea o biserică bună, de aceea l-am trimis pe acel bărbat la el

și i-am zis: „Frate Ron, aici este un om care vrea să fie stropit. Și pentru că nu pot să-l conving să primească mai multă apă va trebui să-l stropești tu.”

Apoi

i-am spus acelui bărbat: „Acesta este un loc tare uscat acum, dar dacă dorești să fii stropit acesta este cel mai bun om pe care-l cunosc.”

Când

era cineva care dorea să fie botezat, prin scufundare, fratele Johnson spunea:

„Am

să te duc la Billy, dar cu siguranță te va îneca.”

Noi

aveam părtășie unul cu altul și cred că așa ar trebui să procedăm toți, nu sunteți de aceeași părere? Micuțele diferențe dintre noi nu ne deosebesc oricum pentru că Isus a spus: *„Dacă un om nu se naște din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3.5). Acesta este lucrul cel mai important: voi trebuie să fiți născuți din nou. Dacă sunteți născuți din nou sunteți fratele și sora mea. Chiar dacă ești metodist, baptist, catolic sau orice altceva, noi suntem frați și surori în Hristos pentru că toți am băut din același Duh.

Nu

am pregătit nici un text de aceea voi depinde de ceea ce-mi va da Domnul, și sunt sigur că deseară va veni și fratele Moore. Îl aștept pentru că a promis că va fi aici luni. Azi este marți și încă nu a sosit, dar dacă nu apare până mâine îl voi suna să văd ce s-a întâmplat.

Haideți

să intrăm puțin în Scriptură, undeva în Vechiul Testament, căci mi-a venit ceva în minte. Este ceva din cartea lui Ioel.

Deci

voi citi câteva versete din Ioel iar după aceea vom vedea cum ne va călăuzi Duhul Sfânt.

În

Ioel 1.4 citim:

„Ce a lăsat nemâncat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta lelec, ce a lăsat lăcusta lelec, a mâncat lăcusta Hasil.”

Și

acum **versetul 24 din capitolul 2:**

„...vă

voi răsplăti astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, lelec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare, pe care am trimis-o împotriva voastră.”

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune:

Tatăl

nostru ceresc, în seara aceasta ne-am adunat aici, sub bolta cerului, să-ți dăm slavă și laudă, Ție, Creatorul cerurilor și al pământului, pentru că ne-ai dat privilegiul acesta. Îți suntem recunoscători pentru că în seara aceasta ne aflăm aici sănătoși și plini de bucurie.

Doamne,
printre noi sunt mulți bolnavi, de aceea
ne-am adunat cu scopul ca cei care nu sunt sănătoși să poată pleca de
aici pe deplin sănătoși și bucuroși cum suntem noi.

Dă-ne
aceasta, Te rugăm.

O,
iar dacă printre noi se află și păcătoși îngăduie să plece de aici sănătoși
duhovnicește și umpluți cu Duhul Sfânt.

Dă-ne
aceasta, Te rugăm.

Lasă
ca slava lui Dumnezeu să vină jos și să ne binecuvânteze așa cum a fost în ziua
de rusalie. O, Dumnezeule, repetă acel eveniment și în seara aceasta.

Revarsă-ți
binecuvântările peste noi și ajută-ne să nu vedem deasupra noastră o umbră, ci
o cupă plină cu binecuvântări gata să fie turnate.

Doamne,
eu stau în așteptare și nu știu ce să spun, dar Tu ai făgăduit că dacă vom
deschide gura, ne-o vei umple, iar eu cred aceasta din inimă.

Așadar
Îți încredințăm Ție tot ce se va petrece aici și Te rugăm să intri în Cuvânt,
Tată, deoarece știm că Duhul Sfânt Se hrănește cu Cuvântul. Îngăduie deci ca

Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să ia Cuvântul și să Îl dea fiecărei inimi după cum are nevoie, Dă-ne și un mare serviciu de vindecare pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Domnul

să-Și adauge binecuvântările Sale la Cuvântul citit. Acum haideți să uităm cu toții că suntem bapțiști, metodiști, prezbiterieni sau penticostali și să avem o părtășie binecuvântată împreună, bucurându-ne în Domnul.

Dacă

mâine va apărea și fratele Moore, el va aduce mesajul iar eu voi veni pe platformă doar ca să mă rog pentru bolnavi, pentru că sunt sute de oameni pentru care nu ne-am rugat.

Înainte

de a începe să vorbesc vreau să vă spun ceva. Poporul american nu este la fel ca celelalte popoare. Astfel, dacă mergi peste ocean, în Africa sau în alte părți, oamenii sunt altfel. În Africa, de exemplu, de unde este fratele nostru Toma, este suficient ca oamenii să vadă ceva supranatural și este totul. Dacă vei spune: „Ridică-te și du-te acasă!” fiecare individ prezent se va ridica și va pleca pe deplin sănătos. Și nu doar ei, ci surzii vor auzi, orbii vor vedea, etc. Ei își vor arunca cârjele și toiegele pentru că nu vor mai avea nevoie de ele.

Când

am fost în Suedia nu am știut să vorbesc limba lor dar Duhul Sfânt a început să se miște prin adunare și, deși vorbeam în engleză, El le tălmăcea cuvintele mele. A fost ca și cum le-aș fi spus numele tradus: „Ape curgătoare” sau ceva de felul acesta, apoi le-am spus cine erau, ce probleme aveau și de unde vin.

Imediat

oamenii au început să se ridice și plecau aruncându-și cârjele. Nu știu cum

s-au simțit, dar au crezut. Când au înțeles că Dumnezeu era atât de aproape de ei, au crezut și au plecat punând mărturie.

Aceasta

ar trebui să facem și noi, dar știți care este problema cu noi, americanii? Am fost intoxicați de toate aceste școli teologice așa că unul spune: „Bine, dar dr. Jones spune că aceasta este citirea gândurilor!” altul spune: „Ei bine, păstorul meu este de părere că tipul acela e un Beelzebul; că este un drac!” sau: „Păi, acesta nu este Domnul, v-o spun eu!” Din pricina aceasta oamenii nu știu ce să mai creadă.

Dar

voi să credeți ceea ce spune Biblia lui Dumnezeu pentru că Ea este singurul Adevăr care există, după cum citim: *„Cuvântul Tău este Adevărul!”* și: *„Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși”* (Ioan 17.17 și Romani 3.4).

Și

cum spune o veche zicală: Dovada că este o budincă este chiar faptul că o mănânci!” deci, dacă Dumnezeu spune ceva, în Cuvântul Său, are grijă să și împlinească. Condiția este ca noi să credem și să mergem mai departe; să uităm de restul și să-L lăsăm pe Dumnezeu să fie adevărul.

Cu

ajutorul lui Dumnezeu în seara aceasta vom vorbi puțin din vechea Evanghelie și vom atinge subiectul: **„Vița adevărată și vița falsă!”**

Voi știți că cea mai mare minciună care poate fi spusă vreodată este aceea care are o mulțime de adevăr în ea; și cea mai mare minciună care a fost spusă vreodată a fost aceea pe care i-a spus-o Satana, Evei.

Vedeți,
avea o mulțime de adevăr în ea.

Uneori,
veniți și spuneți câte o minciună pe care nici voi înșivă nu o puteți crede,
dar când se spune ceva ce conține 99% adevăr și numai 1% minciună, este foarte
înșelătoare. La o asemenea minciună
trebuie să fiți foarte atenți deoarece cu așa ceva a mers Diavolul și la Eva.
Da, el i-a spus Evei numai adevărul, cu o mică excepție.

El
i-a zis: „Tu nu știi ce este bine și ce este rău, nu ai deosebirea, dar dacă ai
lua din rodul acesta și se vor deschide ochii și vei cunoaște binele și răul.
Atunci vei fi înțeleaptă și vei avea cunoștință la fel ca Dumnezeu.”

Vedeți?
Tot ce-a spus era perfect adevărat. Și femeia i-a răspuns:

*„Dumnezeu
a zis că vom muri dacă facem aceasta!”* dar el a zis: *„Hotărât că nu veți
muri!”* Prin aceasta a convins-o, dar tocmai cuvintele acestea erau
minciuna.

Noi
am putea predica de jur împrejur și să lăsăm afară rădăcina principală: de unde
vine minciuna. Înțelegeți? Pentru că de acolo vin toate necazurile.

Acum
ne vom întoarce puțin la cele două vițe pentru că Dumnezeu Și-a asemănat
Biserica cu o viță. Astfel, El a spus:

„Eu

sunt vița; voi sunteți mlădițele...” (Ioan 15.5). Dacă vița este de vie, va rodi struguri, este adevărat? Deci Viața care a fost în Hristos trebuie să fie în fiecare mlădiță.

Dacă

Viața care a fost în Hristos a adus la suprafață propovăduirea Împărăției și vindecare bolnavilor, înseamnă că fiecare mlădiță adevărată va poseda aceeași Substanță, de îndată ce va răsări. Nu poate fi altceva.

Dacă

v-aș spune că viața lui John Billinger este în mine, v-ați aștepta să am niște pistoale mari și ați fi în mare pericol.

Dacă

v-aș spune că în mine este duhul unui artist celebru, v-ați aștepta să pictez un tablou la fel ca el, deoarece duhul lui este în mine.

Dacă

însă vă spun că în mine este Duhul lui Hristos, desigur, vă așteptați să fac lucrările pe care Le-a făcut Duhul Sfânt când a fost aici, pe pământ, și S-a descoperit în Domnul Isus Hristos; vă așteptați să trăiesc aceeași Viață, să predic aceeași Evanghelie și să fac aceleași lucrări. De ce aceasta? Pentru că vița va produce întotdeauna roadele vieții care este în ea, iar Isus a întărit aceasta când a zis: *„După roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20).

Să

zicem că aveți un copac care, după coajă, ar fi paltin, dar rodește mere. Vedeți? Pe mine nu mă interesează ce fel de coajă are, ci ceea ce contează este rodul, pentru că dacă produce mere înseamnă că viața din copac este viața unui măr.

Tot

așa, nu contează cum ești îmbrăcat, nici ce faci. Câtă vreme ai roadele Duhului Sfânt, ele dovedesc că Viața lui Hristos este în tine.

După

cum cred că știți, toate lucrurile își au originea în Geneza. Vă place să studiați Geneza, frați predicatori? O, eu cred că aceasta este una din cele mai mari cărți ale Bibliei pentru că tot ceea ce vedeți astăzi își are originea în Geneza.

**„Geneza”
înseamnă „Începutul”.**

Orice

cult care există astăzi pe pământ a început în Geneza. Da, tot ce vedem, chiar și știința, a început acolo.

Dacă

ați observat, Isus s-a referit la aceasta atunci când a zis: *„Cum a fost în zilele lui Noe, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”* (Matei 24.37).

Uitați-vă ce făceau ei, ce constructori mari erau.

Priviți cum este construit orașul vostru apoi gândiți-vă la el pentru că atunci au început să lucreze în metal. Știința lor era foarte avansată: atunci au ridicat sfinxul, piramidele și toate celelalte capodopere pe care noi nu le putem face astăzi. Totul este o repetare a timpului.

Ei

aveau o mulțime de culte; aveau tot ce avem și noi astăzi, acesta fiind un mare semn al sfârșitului timpului. Acesta este motivul pentru care aș dori ca în seara aceasta să ne întoarcem puțin înapoi și să privim cele două vițe: vița adevărată și vița falsă.

Nu

îl cunosc pe cel care a pus cele două microfoane aici, dar a făcut exact ce am dorit eu pentru că mă voi folosi de ele ca să ilustrez cele două vițe.

Din

Biblie am aflat că primul om care a fost pus în grădina Eden a fost Adam. Apoi Dumnezeu a făcut un ajutor pentru om: pe Eva. După căderea în păcat a venit Cain, iar după aceea, Abel.

Haideți

să începem de aici. Noi știm că duhurile nu mor. Astfel, Dumnezeu își ia omul dar niciodată nu-și ia Duhul Său. De exemplu, Dumnezeu l-a luat pe Ilie dar Duhul Lui a fost turnat în dublă măsură peste Elisei. Opt sute de ani mai târziu a venit Ioan Botezătorul, care a pășit în față în Duhul și puterea lui Ilie, fiind profețit că acest Duh va mai veni o dată în timpul din urmă. Vedeți?

Dumnezeu

L-a luat pe Hirstos de pe pământ dar Duhul Lui S-a întors înapoi.

Dar

același lucru îl face și diavolul: își ia omul dar nu și duhul lui. Vorbind cu fariseii și cărturarii, Isus le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul....*” (Ioan 8.44a). „*Pe care din prorocii trimiși de Dumnezeu și care au vestit venirea Celui Adevărat, nu L-au împrășcat cu pietre părinții voștri?*”

Și

luați aminte la un lucru: duhul antihrist nu este comunismul! Duhul antihrist este religios. Isus a spus că „*va fi atât de aproape de adevăr încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși.*” (Matei 24.24). Deci va fi un duh religios.

Ioan l-a văzut în Apocalipsa și s-a mirat foarte mult pentru că se pretindea a fi biserica Dumnezeului celui viu și totuși în ea s-a găsit sângele tuturor sfinților care au fost uciși pentru Numele Domnului Isus.

Să ne întoarcem în grădina Eden și trecând peste Adam și Eva să ne oprim la cei doi băieți: Cain și Abel. Noi am mai vorbit despre ei cu câteva zile în urmă și am văzut că fiecare din ei posedă unul din cele două duhuri. După părerea mea acolo erau chiar Iuda cu Isus, simbolic vorbind. Spun aceasta pentru că Iuda l-a ucis pe Isus exact cum l-a ucis Cain pe Abel.

Unii văd doar trei cruci la Calvar, dar acolo au fost patru. Pe una din ele a fost atârnat Isus, pe celelalte două erau cei doi tâlhari, iar puțin mai jos era Iuda spânzurat de un copac. Pentru el era valabil același Cuvânt care spune:

„Blestemat e oricine este atârnat pe lemn!” (Galateni 3.13).

Și observați: pe o cruce era Fiul lui Dumnezeu venind din slavă și mergând înapoi în slavă; ducându-l cu El păcătosul pocăit; în timp ce puțin mai jos era fiul pierzării venit din iad și întorcându-se în iad; ducând cu el pe necredinciosul nepocăit care zisese: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...”* Vedeți? Este un tablou perfect.

Ambii băieți – atât Cain cât și Abel – erau religioși. Cain și-a dat seama că este muritor și nu poate înfrunța moartea, la plecarea din lume, decât dacă este sincer.

Dar vedeți, Dumnezeu nu cere doar sinceritate.

Sinceritatea este bună dar nu suficientă. Când spun aceasta mă gândesc că dacă ne-am duce la fluviul Gange, am vedea cum acele mame își aruncă copilașii la crocodili.

Ele sunt foarte sincere când fac aceasta, căci îi dau să fie sfâșiați ca jertfă în cinstea zeului apelor.

Dacă am merge în India, i-am vedea cum își scot încălțăminte din picioare și umblă prin foc

În China ați putea să-i vedeți cum își rup picioarele și umblă pe vârfuri; cum se sacrifică cu cea mai adâncă sinceritate, dar cu toate acestea nu sunt salvați, ceea ce dovedește că sinceritatea nu are nimic a face cu salvarea.

Păgânii se taie și se străpung, fac totul pentru zeii lor, mergând până la a-și sacrifica copiii sau chiar propria viață. Dar cu toate acestea Adevărul nu poate fi schimbat: sinceritatea nu înseamnă salvare. Ei sunt cu mult mai devotați decât creștinii, pentru că mulți creștini abia merg la o trezire chiar dacă este doar peste drum de ei. Așa este, dar aceasta nu schimbă lucrurile pentru că așa spune Biblia:

„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.” (Proverbe 16.25).

S-ar cuveni să ne cercetăm chiar acum și să vedem cum stăm pentru că suntem la sfârșitul timpului. Nu mai este timp pentru joacă, ci este vremea să ne corectăm și să fim siguri că stăm drept.

Dacă ați merge într-un restaurant să mâncați o supă și ați găsi în ea o muscă, desigur veți refuza să o mâncați și o veți trimite înapoi. Vedeți, voi aveți o mare grijă cu privire la ceea ce băgați în trupul

vostru, dar în suflet băgați de toate, indiferent ce este, orice fel de dogmă sau de învățătură. După părerea mea, ar fi bine să verificați toate acestea cu Cuvântul curat al lui Dumnezeu, ca să vedeți dacă sunteți cu adevărat de partea corectă sau nu.

Și nu uitați! Indiferent cât de bine tratați trupul acesta, nu valorează decât 84 de cenți. De aceea, cel ce contează este sufletul, care valorează zece mii de lumi. Cu toate acestea voi aveți grijă de 84 de cenți și lăsați ca cel ce valorează cât zece mii de lumi să meargă oriunde.

Cercetați-vă! Priviți-i pe cei doi bărbați care s-au dus la închinare. Cain i s-a închinat din toată inima lui Dumnezeu, a ridicat un altar și a adus o jertfă Domnului, procedând cât se poate de sincer. Dar sinceritatea, altarele și apartenența la o biserică nu înseamnă nimic.

Apoi a venit Abel. Aș vrea să fiți atenți pentru că voi predica fraților pentecostali care îmi sponsorizează adunarea.

Prieteni, undeva este ceva greșit și mă tem că am început să ne purtăm prea mult ca celelalte biserici. De aceea, ceea ce ne trebuie nouă astăzi este o trezire de modă veche, care să zdrobească „scrobeala” și să-i aducă pe oameni înăuntru.

Să nu uitați că acesta este primul lucru care l-a dus pe Israel în necaz: faptul că a vrut un împărat, ca să fie la fel ca celelalte popoare. De aceea, nu încercați să vă luați după nimeni, ci urmați-L doar pe Domnul Isus Hristos; El să fie singurul vostru Exemplu, singura legătură cu Dumnezeu.

Aruncați toate aceste lucruri afară; puneți

deoparte orice povară și începeți din nou în Evanghelie.

Când a început trezirea metodistă a fost o mare deschidere dar, după ce unii din ei au început să plece și înăuntru au intrat alți oameni, au devenit reci și formali.

Metodiștii au posedat vindecarea divină; au posedat puterea lui Dumnezeu. Eu am acasă câteva citate din cartea lui John Wesley. (El a fost aici în America împreună cu Asbury). În acea carte scrie că odată calul lui a căzut și și-a rupt piciorul, așa că l-a uns cu untdelemn în Numele Domnului Isus, apoi a încălecat și a plecat mai departe. Da, ei au posedat vindecarea divină, dar dacă astăzi veți predica despre vindecarea divină într-o biserică metodistă veți fi aruncați afară imediat.

Și John Smith, fondatorul Bisericii Baptiste (și eu am fost baptist), s-a rugat adesea până noaptea târziu, încât soția lui trebuia să-l ducă până la masă din cauză că ochii îi erau umflați și lipiți de atâta plâns. Oh, iar astăzi nu mai poți scoate nici măcar o lacrimă dintr-un ochi de baptist! Oare ce s-a întâmplat? Cu siguranță ceva este greșit.

Eu nu am nimic împotriva bisericilor baptiste sau metodiste, pentru că toți sunt frații mei, dar problema este că ați lăsat barierele jos. Astfel unul a intrat cu o grămadă de teologie, altul cu o grămadă educație, iar Dumnezeu a fost scos afară. Totuși toate acestea nu vor putea înlocui puterea lui Dumnezeu.

Știți care este problema bisericilor de astăzi?

Sunt prea mândre și aleargă după ceva măreț, după renume, după cât mai mulți membri. Din cauza aceasta fiecare biserică se ceartă cu cealaltă și încearcă să tragă totul de partea ei.

Adunarea lui Dumnezeu vrea ca ea să aibă cei mai mulți membri, în timp ce Biserica lui Dumnezeu vrea să-i aibă ea. Da, toți încercăm să ne adunăm slavă și uităm că nu suntem decât șase picioare de murdărie și că Dumnezeu ne-ar putea spulbera în orice clipă.

Căutați-L pe Dumnezeu cu toată inima voastră!
Bisericile sunt bune, eu nu am nimic împotriva lor, dar ceea ce ne trebuie nouă este Hristos în acele biserici. Necazul este că voi lăsați afară ce este mai important: pe EL. Așa este.

Priviți-l pe Cain. El a venit cu sinceritate, dar în spate era tatăl lui, diavolul, care îl influența.

Când a fost acolo sus, Lucifer și-a făcut o împărăție mult mai frumoasă, mai științifică și mai drăguță decât Împărăția lui Mihail. Da, el a încercat să-și facă o împărăție mai mare, iar din cauza aceasta a fost aruncat afară. Ce i-a adus căderea? Mândria, frumusețea și îngâmfarea.

Oh, iar în Eden natura lui s-a arătat chiar în acel băiat și nu a murit încă. Așa este.

Unii spun: „O, eu aparțin de cea mai mare biserică din oraș!” Aceasta nu înseamnă nimic deoarece întrebarea care ți se pune este: în seara aceasta cum este inima ta cu Dumnezeu? Da, aceasta este întrebarea.

Isus nu a venit pentru ca noi să construim biserici mari. Dați-mi voie să vă spun ceva: Isus nu a poruncit niciodată să facem vreo biserică, nici să avem vreo organizație.

Nu ne-a cerut să avem vreun seminar, nici să construim seminarii, spitale sau școli ca să primim o educație teologică, ci însărcinarea pe care a dat-o bisericii Sale a fost: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Atunci voi veni Eu.*” (Marcu 16.15).

Eu nu am nimic împotriva organizării, a bisericilor sau a spitalelor. Toate sunt bune dar punem prea mult accent pe ele în loc să mergem și să ducem Evanghelia în lume când 2/3 din omenire nici n-a auzit de Domnul Isus Hristos. Cum poate veni El? Atunci când a plecat, a spus că va reveni când Evanghelia va fi propovăduită pretutindeni, iar a propovădui Evanghelia înseamnă a demonstra puterea Duhului Sfânt tuturor națiunilor, ca să slujească de mărturie. Amin. Așa este.

Observați. Cain a pășit în față cât se poate de religios, a ridicat un altar frumos și și-a adus jertfa îngenunchind cu toată pompa, la fel ca tăticul lui. Vedeți? El nu era ateu; nu era un necredincios, ci era credincios. Așa este. Dar vă dați seama? Să fii credincios și totuși să fii osândit.

Biblia spune că „*dracii cred și se înfioară.*”

(Iacov 2.19). Când L-au văzut pe Isus, ei au mărturisit în public că El era Fiul lui Dumnezeu și au cerut îndurare. Așa este.

Cain și-a aranjat crinii pe altarul frumos pe care l-a făcut, a îngenuncheat și s-a închinat. A pus pe el roadele câmpului apoi a zis: „O, leHoVaH, privește cât de simplu este altarul ridicat de acest „holly-roller”! Privește ce altar amărât are Abel, cu mielul acela ce pute și atârnă acolo mort! Uite ce am făcut eu pentru Tine: am ridicat această biserică mare și am împodobit-o cu de toate. Vezi cum sunt eu? Am făcut ceva măreț prin care îi aduc pe oameni înăuntru.”

O, vai, dar acestea sunt lucrurile diavolului! Așa

este.

Cain a adăugat: „Acum primește-mă, IeHoVaH, pentru că Tu știi că cred.” Dar Dumnezeu l-a respins categoric. Așa este.

Iată-l venind și pe Abel târând mielul după el. În urma unei descoperiri spirituale, Abel știa că nu roadele culese din grădina Eden trebuiau aduse pe altarul de jertfă ci sângele aceluia animal nevinovat, pentru că viața nu se află în plante ci în sânge.

El a pășit în față cu o viță-de-vie înfășurată în jurul micuțului miel pe care l-a aruncat pe altar zicând: „Asta-i tot, Doamne!”, iar Dumnezeu a răspuns: „Aceasta este neprihănire.” Amin.

Când a văzut aceasta, fratele lui a devenit plin de invidie, pentru că invidia nu părăsește niciodată această clasă de oameni. Nu, domnilor. Ea este încă acolo. Amin. Ea nu va pleca niciodată de la ei ci va face rădăcini și paturi în iad. Și ce-a urmat? Cain s-a dus acolo sus și l-a ucis pe fratele lui.

Să urmăriți cu atenție cele două duhuri care au plecat de aici pentru că ele sunt acelea care domină lumea. De unde au plecat? Din Geneza.

Priviți orice lucru; priviți ordinea mondială și toate celelalte. Ele un pornit din Geneza și au parcurs un drum lung ajungând până aici așa că, asemenea unei semințe, produce aceleași roade ca în Geneza.

Aici este atât viță falsă cât și cea adevărată, crescând una lângă cealaltă.

V-ați gândit vreodată că Iuda Iscarioteanul era administratorul bunurilor bisericii, fiind din aceeași seminție ca și Domnul Isus?

Vă dați seama că același duh se mișcă și acum prin biserică?

Dar când și-a arătat Iuda adevărata valoare? Chiar înainte de cincizecime; înainte ca să fie născuți cu adevărat din nou.

Prieteni, mulți oameni nu cred că există o experiență a nașterii din nou ci spun: „Totul se petrece în mintea ta.” Dar nu este adevărat pentru că nașterea din nou se petrece în inima ta. Așa este.

Haideți să urmărim cele două duhuri.

În arcă era un porumbel și o cioară. Ambele erau păsări, au stat în aceeași corabie, pe aceeași podea, la nivelul al doilea al corăbiei și puteau zbura la fel de bine, dar porumbelul simboliza Duhul lui Hristos pe când cioara simboliza duhul antihrist.

Și cum puteai să le deosebești? După ceea ce mâncau.

Biblia spune că Noe a dat drumul la un corb iar acesta a fost mulțumit să mănânce hoituri și să zboare de la unul la altul. Era mulțumit să fie acolo, în lucrurile lumii.

Dar când a dat drumul la porumbel, acesta nu a putut găsi un loc unde să-și odihnească picioarele și s-a întors înapoi.

Și eu vă spun, fraților: dacă ați fost născuți cu adevărat din nou, lumea este o putoare pentru voi, iar lucrurile ei sunt o urâciune, s-au dus. Așa este. Nu mai găsiți nici o plăcere în ele.

De ce porumbelul nu a putut să mănânce din acele hoituri? Pentru că neavând fiere nu le putea digera.

Așa este și omul născut din nou: el nu poate face lucrurile pe care le face lumea pentru că a ieșit din ea, s-a separat și duce o altfel de viață.

El nu mai poate digera lucrurile lumii pentru că a fost convertit. Apetitul lui este pentru lucrurile lui Dumnezeu de aceea merge la adunările de rugăciune și privește numai în sus. El nu mai are timp pentru patinoar, pentru dans, pentru baluri, etc. și nu mai dorește acele lucruri pentru că a trecut din moarte la viață.

Aș vrea să observați ceva. Dacă puneți un hoit afară în câmp, nici un porumbel nu se va apropia de el ci va mânca numai grâu. Dar corbul poate să mănânce și din hoit și din grâu. Acesta este adevărul. Vedeți, de la început el este un fățarnic, de aceea, aveți grijă la soiul acela. Așa este.

Priviți cum vin amândoi
la linie. Noi putem să-i vedem tot timpul.

Tot așa au venit și Esau
și Iacov. Haideți să ne uităm puțin la Israel.

Ieșirea Israelului din
Egipt și călătoria lui spre țara făgăduită este un tip desăvârșit al bisericii
de astăzi care se află în călătorie spre Țara făgăduită de Dumnezeu pentru ea.

În călătoria lor,
israeliții au ajuns la hotarele Moabului, care era frate cu Israel. Moab era
ocupat de urmașii lui Moab, fiul lui
Lot, nepotul lui Avraam. Noi știm că el a avut acel fiu cu una din fiicele lui.

Aș vrea să aveți
simbolurile bine conturate pentru că vreau să vă arăt ceva cu ajutorul
Domnului.

Voi știți că oamenii de
astăzi spun: „Păi, biserica noastră este fundamentalistă deoarece credem în
temelia evanghelică.” Acest lucru este bun dar cu toate acestea puteți fi încă
greșiți.

Este posibil să fiți cât
se poate de fundamentalisti sau de drept credincioși și totuși să vă aflați pe
drumul către iad. Știu că nu puteți crede aceasta dar ascultați puțin ce spune
Cuvântul.

Deci Israel a ajuns la

granițele Moabului și a trimis vorbă fratelui său și i-a zis: „Putem trece prin țara voastră?”

„Categoric nu!” a răspuns Moab.

„Nu putem admite ca acest grup de fanatici să treacă pe aici!”

Moabul era organizat, era o națiune mare și puternică. Avea împărat: pe Balac, prințese și toate celelalte lucruri. În schimb Israel era interdenominațional; era numai un grup mic de corturi împrăștiate și călătorea sub călăuzirea lui Dumnezeu.

Moabul era bine organizat fiind una din marile națiuni ale aceluși timp. Și el a spus: „Nu putem permite ca acești „holly-rollers” să treacă pe aici. Uitați-vă la lucrurile pe care le fac!”

Poate ziceți: „Frate Branham, erau niște holly-rollers?”

Da, cred că erau.
Categoric.

Când au ieșit din Egipt și au ajuns la Marea Roșie, Dumnezeu a trimis un vânt dinspre răsărit, care a uscat marea și a despărțit apele în două așa încât poporul a trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, pe când egiptenii netăiați împrejur, care încercau să-i ajungă batjocorindu-L pe Duhul Sfânt, s-au înecat cu toții. Atunci Miriam

a intrat în Duhul, a luat o tamburină și a început să cânte pe țărâm împreună cu toate fiicele lui Israel, care au urmat-o bătând în tamburine și dansând. Moise și-a ridicat mâinile și a cântat și el în Duhul.

Dacă aceea nu era o
adunare de holly-rollers, în viața mea nu am văzut nici una. Așa este.

Ei mergeau de-a lungul
plajei bucurându-se, iar semnele și minunile erau printre ei. Și priviți: când
le-a fost sete, Dumnezeu le-a dat să bea apă din Stâncă; dacă au flămânzit,
Dumnezeu le-a trimis mană din ceruri, iar când au început s-o mănânce au spus
că are gust de turtă cu miere.

Desigur voi știți că
acea mană este un simbol al Duhului Sfânt. Așa este.

Și exact după ce toți
credincioșii au trecut prin Marea Roșie care, așa cum am văzut aseară,
reprezintă Sângele, au intrat în părtășie prin Duhul Sfânt.

Și încă ceva: după ce au
trecut prin Marea Roșie și au intrat în pustie, Dumnezeu le-a dat mana pe tot
timpul călătoriei, până au intrat în țară. Acesta este un tip spre Duhul Sfânt.

Când au intrat din
iudaism și L-au primit pe Hristos, în ziua cincizecimii Duhul Sfânt S-a
revărsat peste acei apostoli iar de atunci a continuat să se reverse și se va
revărsa peste fiecare generație până când această epocă va ajunge la încheiere.
Așa este.

Aș vrea să observați că imediat după ce a început să cadă mana, Moise i-a spus lui Aaron, din porunca Domnului: *„Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană, și așează-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.”* (Exod 16.33). De ce aceasta? Pentru ca fiecare preot care va veni de acum înainte să poată intra în sfânta sfintelor și să ia o gură din mana originală.

Ce tablou minunat a fost acesta pentru ziua cincizecimii când „mana” noastră duhovnicească a avut grijă ca biserica să aibă toate vitaminele prin care să poată trăi.

În ziua cincizecimii Duhul Sfânt a venit jos, iar ei au ieșit afară clătînându-se și purtându-se ca niște oameni beți. Da, iar Petru a spus: *„Aceasta este ce a fost promis prin prorocul Ioel.”* (Fapte 2.16).

Fraților, dacă nu am încă aceasta, voi sta tare până va veni, pentru că îmi place și o doresc din inimă.

Oh, și când au ieșit afară, puterea lui Dumnezeu se manifesta prin ei. Văzându-i, ceilalți au întrebat: *„Fraților, ce trebuie să facem ca să Îl avem și noi?”* iar Petru le-a răspuns cât se poate de clar: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.”*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Noi nu primim ceva asemănător cu aceasta, nici ceva care imită; nu primim o gură plină, ci o inimă plină de botezul original al Duhului Sfânt care a căzut în ziua de rusalii, cu aceleași semne, cu aceleași minuni și cu aceleași fapte.

Când bărbații și femeile sunt gata să-și predea viețile Lui, gustul este la fel ca al mierii din stâncă.

David a vorbit mult despre mierea din stâncă. Fiind păstor, el purta tot timpul o traistă în care avea un vas cu miere, iar atunci când vreo oaie i se îmbolnăvea lua puțină miere și ungea cu ea o piatră de var. Lingând mierea de pe acea piatră, oaia lua ceva din acea piatră de var și se vindeca.

O, ce tablou minunat!

Ascultați, fraților! Eu am o traistă plină cu miere și o voi pune drept pe Piatră, pe Isus Hristos. Nu o voi pune pe o biserică, ci pe Hristos, unde îi este locul, iar voi, oilor bolnave, începeți s-o lingeți imediat! Și primul lucru care se va întâmpla este că veți primi ceva din acea Piatră, Ceva care vă va vindeca bolile. Voi veți putea vedea că Duhul Sfânt are putere să ridice bărbații și femeile dintr-o viață de păcat la sfințenie și dintr-o stare bolnăvicioasă la sănătate.

Lingeți și voi, cei aflați pe târgi și în cărucioare; lingeți și voi, care sunteți orbi, surzi sau muți și veți vedea ce putere este în Duhul Sfânt, care poate schimba viața unui om și să-l facă o făptură nouă. Da, El vă trece de la moarte la viață.

Eu pot vedea cum în timp ce Israelul se afla la hotarele Moabului, Balac a spus: „Uitați-vă jos, la Israel! Trimiteți după Balaam!”

Oh, ei aveau un predicator fundamentalist pe jumătate căzut, iar împăratul a spus:

„Duceți-vă și aduceți-l aici ca să-i blesteme pe acești oameni pentru mine!”

Trimișii împăratului s-au dus la bătrânul proroc, iar când acesta a auzit cerința lor, s-a gândit: „Desigur, ei au făcut de toate; au trăit cu nevasta altuia și au săvârșit toate relele posibile, așa că Dumnezeu cel sfânt va blestema un asemenea popor.”

El i-a urmat cu intenția de a blestema Israelul pentru acea națiune mare, deoarece se gândea că dacă va face aceasta va primi o biserică mai mare și un salariu mai bun.

„Sigur că da”, își zicea el, „voi merge și voi face aceasta.”

Și, pe drum, Dumnezeu a avut o măgăriță necuvântătoare prin care i-a vorbit în limbi și i-a spus să se întoarcă unde îi este locul, dar el nu a avut destulă pricepere ca să înțeleagă ce i se cerea. Așa este. Amin.

Cineva spune că acea măgăriță nu a vorbit în limbi; că nu a vorbit cu voce umană. Ba da, a vorbit cu siguranță. Măgărița nu putea să-i vorbească în limba ei pentru că nu ar fi înțeles-o. Vedeți? Ea i-a vorbit pe înțeles dar el n-a luat aminte ci a mers mai departe și a privit spre Israel.

Și uitați-vă ce fățarnicie! Împăratul l-a luat cu el, l-a dus într-o parte și i-a zis prorocului: „Privește de aici!” arătându-i partea din spate, partea cea mai rea a Israelului.

Uitați-vă cum vița falsă încearcă să blesteme vița adevărată.

Biblia spune că Balac i-a arătat partea cea mai rea a Israelului.

Așa procedează diavolul cu copiii lui Dumnezeu. Ei nu vor spune nimic când cineva se ridică și spune: „Voi da o mie de dolari oricui îmi arată un om vindecat în urma rugăciunii. Veniți la mine.”

Odată l-am provocat pe unul care a spus așa ceva, dar el mi-a zis:

„Voi tăia mâna unei fetițe iar tu s-o vindeci în prezența mea căci, dacă faci aceasta, voi crede că ești un vindecător.”

Când am auzit ce zice i-am răspuns:

„Tu ai nevoie de vindecare mai mult ca oricine altcineva; îți trebuie vindecare la cap pentru că ceva nu este în ordine cu capul tău.” Așa este.

Deci vedeți? Balac i-a arătat partea cea mai rea a Israelului.

Astfel ei zic: „Păi eu știu pe cineva pentru care s-au rugat și nu s-a vindecat!”

Cu siguranță este așa pentru că și eu știu o mulțime de oameni cărora li s-a predicat Cuvântul și totuși nu au fost salvați. Acesta este adevărul.

Ei au arătat spre partea cea mai rea, spre partea din spate.

Așa procedează întotdeauna diavolul. Uitați-vă cum s-au întâmplat lucrurile pentru că acesta este un tablou, fraților. Uitați-vă la cele două vițe: una vine din Abel, în timp ce cealaltă vine din Cain. Cain era religios și la fel Abel; Cain era fundamentalist iar Abel era la fel, dar deosebirea dintre ei consta în faptul că Abel avea descoperirea, avea semne și minuni și cunoștea calea cea dreaptă.

Dumnezeu va legitima întotdeauna Biserica Sa și pe slujitorii Săi prin semne și minuni.

Arătați-mi o singură trezire care a avut loc de-a lungul Istoriei și care să nu fi fost urmată de semne și minuni. Nu există nici una.

Fraților, problema de astăzi este că noi cedăm prea ușor. Cedăm la teologia mintală, cedăm în fața credinței intelectuale și la toate celelalte când ar trebui să ne rugăm până când Dumnezeu se mișcă în audiență și face ceva pentru noi.

Când am aterizat în India, pe aeroport am fost așteptat de câțiva bărbați care mi-au spus: „Uite ce e frate Branham, cât privește teologia, voi nu aveți pe nimeni în America să înțeleagă această Carte.” Și așa este pentru că Biblia este o Carte din est și nu din vest.

Ei au mai spus: „Noi cunoaștem Biblia și am avut-o cu mult înainte ca voi să deveniți națiune.” Și aceasta este adevărat pentru că cel care a dus Evanghelia la ei a fost apostolul Toma, iar eu am fost chiar în biserica în care a predicat el.

„Noi știm mai multe despre Biblie decât știu toți învățații la un loc,

dar ceea ce ne interesează este să găsim un om cu destulă credință ca să facă să se manifeste ceea ce scrie în Ea. Asta am vrea să știm și să vedem: Biblia trăită din nou. Dacă poți face aceasta, ai mâna noastră dreaptă pentru fiecare părtășie”, au spus ei.

„Isus Hristos a înviat din morți”, le-am răspuns eu „și este Același ieri, azi și în veci.” Amin.

Acesta este adevărul.

Moab stătea acolo. Își adunase toți demnitarii, toți consilierii, toți episcopii și toți doctorii în psihologie și pe cei în teologie gândindu-se că în felul acesta îl vor impresiona pe Dumnezeu.

Puteți vedea acolo același duh bătrân al diavolului? Ei erau fundamentalisti și ziceau: „Acum să vedem!”

Și priviți: au ridicat șapte altare sus pe munte – exact ceea ce cerea Dumnezeu. Au jertfit șapte berbeci, vestind astfel venirea Fiului lui Dumnezeu. Vedeți? Erau fundamentalisti.

Israelul, care se afla în vale, avea tot șapte altare, șapte viței și șapte berbeci, dovedind că ambele grupări erau la fel de fundamentaliste.

Dacă Dumnezeu cere doar doctrină fundamentală, de ce a acceptat doar un grup în timp ce celălalt a fost respins?

Toți demnitarii Moabului stăteau în jurul altarului, cu mâinile ridicate și slăvindu-L pe Dumnezeu, în timp ce prorocul lor s-a dus în față să

prorocească.

Dacă Dumnezeu cere doar învățătură fundamentală ar fi trebuit să onoreze acest grup care, asemenea Israelului, avea șapte altare, șapte viței și șapte berbeci care vorbeau despre venirea Domnului. Este corect?

Dar care era deosebirea? Unii aveau numai litera, numai Cuvântul, pe când ceilalți aveau și semnele și minunile care-i însoțeau. Israel avea Stânca lovită din care puteau bea; aveau șarpele de aramă pentru vindecare; aveau Stâlpul de Foc care-i însoțea. Da, ei aveau toate acestea deși făcuseră multe lucruri rele.

Balac a uitat să vadă că acolo era Stânca lovită și că era făcut un legământ. A uitat că Dumnezeu îi legitima cu semne și minuni și că spusese despre Israel: „Acesta este poporul Meu.”

Prieteni, dacă învățătura Bibliei și a faptelor de bază este tot ceea ce cere Dumnezeu, înseamnă că El este obligat pentru oricine face aceasta, dar nu uitați: voi sunteți chemați prin alegere. Dumnezeu își cunoaște Biserica și o legitimează prin semne și minuni.

Să privim puțin mai departe.

Când a venit Isus, au venit și fariseii cât se poate de fundamentalști. Aceeași viță plecată din Geneza, prin Abel și apoi prin copiii lui Israel, a ajuns până în Noul Testament.

Iată-i pe farisei cât se poate de fundamentalști în ceea ce privește

învățătura, căci credeau în IeHoVaH și Îi aduceau jertfe. Pe partea cealaltă, iată-L pe Isus, un Credincios absolut, fundamentalist ca fariseii, dar legitimat de Dumnezeu prin semnele și minunile care Îl însoțeau. Amin.

Dumnezeu dovedea care este Biserica Sa pentru că Isus mergea afară predicând, vindecând bolnavii, văzând vedenii și prorocind, în timp ce ceilalți stăteau reci și țepeni.

Puteți vedea cele două vițe? Priviți-le cum cresc.

Priviți ce a spus apostolul Pavel când a primit acea vedenie referitoare la timpul sfârșitului. El a zis:

„Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.

Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

Fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

Vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

Având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

(2 Timotei 3.1-5).

Prin Duhul, Pavel a privit în epoca aceasta, care are numai o formă de evlavie dar tăgăduiește puterea lui Dumnezeu.

Acolo sunteți: fundamentaliști în învățătură, dar fără putere. Oamenii tăgăduiesc vindecarea divină, tăgăduiesc puterea Duhului, având doar o formă de evlavie, de aceea Biblia spune: „*Depărtează-te de ei!*” Amin. Noi suntem chiar în ziua aceea.

Cu câțva timp în urmă am fost în Canada împreună cu fratele Thomas și ceilalți. Eram foarte obosit pentru că abia mă întorsesem din Africa, de aceea eu și fratele Baxter am plecat în nordul Canadei. În ziua aceea eram la vânătoare și urmăream un urs grizly.

L-am prins acolo sus, dar l-am lăsat să scape. Voi știți cât de mult îmi place vânătoare. Deci l-am lăsat să plece apoi l-am urmărit toată după-amiaza. Curând timpul s-a schimbat și a început să plouă, dar fiind crescut prin păduri mi-am zis: „O, eu știu cum să ies de aici!” și am mers mai departe după acel urs. Nu era nici o cărare sau vreun indicator, așa că mergeam la întâmplare.

Curând s-a întunecat iar eu m-am gândit: „Îi mulțumesc Domnului că nu plouă așa tare, căci mă voi așeza undeva jos și voi dormi peste noapte aici.”

Astfel mi-am găsit un loc micuț unde nu ploua, dar după o vreme a răsărit luna, așa că mi-am zis: „Ce bine! Voi călări mai departe, poate voi ajunge pe vârful unuia din munții aceștia și voi vedea unde mă aflu.”

Atunci am avut o experiență ciudată, care m-a urmărit întotdeauna. În timp ce mergeam înainte am ajuns într-un loc ars; într-un loc unde pădurea și copacii arseseră cu mulți ani în urmă. Mai rămăseseră doar niște trunchiuri

albite, care sub lumina razelor lunii păreau a fi asemenea pietrelor funerare dintr-un cimitir.

Când am ajuns acolo se părea că Duhul Sfânt îmi spune: „Oprește-te puțin!” așa că m-am oprit. Calul îmi era obosit așa că am descălecat și l-am legat de o ramură ce atârna acolo, după care m-am așezat pe un butuc și am privit în jur gândindu-mă: „O, Dumnezeule, nu știu de ce am ajuns aici, dar cu siguranță m-ai călăuzit în locul acesta pentru un scop.” Și am continuat să privesc în jur.

Curând a început să bată vântul și l-am auzit cum sufla printre acei copaci arși: „mmm, mmmm”, așa că mi-am zis: „Vai ce loc înfricoșător! Arată ca un cimitir.”

Am ascultat acel geamăt apoi m-am gândit: „Oare de ce m-ai adus aici, Doamne?”

Chiar în clipa aceea Duhul Sfânt mi-a vorbit și mi-a dat textul pe care l-am citit astăzi:

*„Ce a lăsat nemâncat
lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat
lăcusta Ielec, ce a lăsat lăcusta Ielec, a mâncat lăcusta Hasil.” (Ioel 1.4).*

Atunci m-am gândit: „Odată copacii aceștia erau verzi și frumoși, dar focul a ars toată viața din ei.”

Da, acesta este adevărul. Ce a rămas de metodiști, au mâncat bapțiștii; ce au lăsat bapțiștii, au mâncat prezbiterienii; ce au lăsat prezbiterienii, au mâncat penticostalii.

„O, Doamne,” mi-am zis, „Totul este adevărat. Dar care este problema cu acești copaci?”

Sunt prea țepeni și nu se pot îndoi sub adierea vântului. Astfel, când bate vântul printre ei doar gem: „mmm, mmmm...”

O, Doamne, era o priveliște înfiorătoare care îmi amintea de bisericile acestea mari, cu turlle înalte, pe care le avem peste tot.

Copacii aceia erau cât se poate de morți, și la fel sunt aceste biserici. O, ei pot spune că odată au fost o biserică înfloritoare, făcând aluzie la zilele de început și la marii lor fondatori, căci întrebarea care se pune este: ce au ajuns acum? Asta aș vrea să știu.

Care este problema cu ele? Ce a lăsat una, a mâncat cealaltă așa că acum totul este doborât la pământ. Ei bine, dar știți ce am făcut? Am citit în Scriptură acolo unde scrie: „*Vă voi răsplăti...zice Domnul*”. (Ioel 2.25).

În timp ce vântul continua să sufle, m-am gândit: „La ce bun să mai sufle vântul când ei se comportă așa? Când doar gem?” M-am aplecat puțin și am privit în jos pentru că acolo crescuseră niște lăstari de pădure tânără. O, acei copăcei erau verzi și flexibili! De fiecare dată când vântul sufla printre ei, copăceii aceia se îndoiau înainte și înapoi fără nici o problemă.

Văzându-i am zis: „Lăudat să fie Domnul, căci El a făgăduit: „Vă voi da înapoi!” și totul este exact cum a spus El.

Oh, și iată că din ceruri a venit un sunet ca vâjâitul unui vânt, numit Duhul Sfânt, iar aceste biserici mari și formale zic: „Mmmm Zilele minunilor au trecut!” „Mmmm, astăzi nu mai este așa ceva! Mmmm! Nu mai este vindecare divină! Mmmm! Așa ceva este de la diavolul! Mmmm! Să nu-i credeți și să nu mergeți acolo!”

Dar cu toate acestea, Dumnezeu are o pădure tânără care crește; are o biserică sfântă, pentru că El este credincios făgăduinței Sale: „Vă voi răsplăti...zice Domnul.” Astfel, toată slava Lui de la început va veni înapoi. Amin.

În timp ce stăteam acolo mă gândeam: „De ce trimite Dumnezeu vântul oricum?” Ca să-i scuture pe copacii aceia. De fiecare dată când scuturi un copac, se mișcă din rădăcină, iar lucrul acesta îl face să crească mai adânc și să fie mai puternic.

Vedeți? De fiecare dată când Duhul Sfânt Se revarsă peste biserică, într-o trezire de modă veche, scutură rădăcinile așa încât copiii Lui să fie bine înrădăcinați și pregătiți pentru furtunile și încercările care vor veni peste ei. Aleluia!

„Vă voi răsplăti anii pe care i-au mâncat lăcustele...”

Unul a scos afară botezul; celălalt a scos bucuria; unul a scos Duhul Sfânt; altul, vindecarea divină și darurile Duhului, de aceea nu a mai rămas decât un tufiș gol, pustiu și mort.

Dar acolo dedesubt, Viața pusă deoparte de Dumnezeu răsare exact la fel. Oh, și câtă vreme va fi pământul, Dumnezeu va avea o biserică ce-L va reprezenta.

„Vă voi răsplăti ce au mâncat lăcustele. Vă voi da înapoi vindecarea; vă voi da înapoi Duhul Sfânt; vă voi da înapoi bucuria; vă voi da înapoi tot ce a avut biserica primară. Da, în zilele din urmă vă voi restitui tot ce s-a pierdut.”

Oh, iar noi trăim în ziua când se împlinesc toate aceste făgăduințe!

Frate, coboară-te de aici și urcă cât poți de repede dincolo! Amin.

*„Vă voi restitui, zice
Domnul...” amin.*

Fraților, acum mă simt cu adevărat bine.

Gândiți-vă în ce zi trăim, când Dumnezeu este aici și când vedem lucrurile care sunt aduse înapoi. Citiți Biblia și veți vedea că nu este ceva mitic. Urmăriți acele texte și veți vedea dacă este corect.

Ambele vițe au pornit din Geneza fiind la fel de fundamentaliste, dar cea adevărată a fost legitimată tot timpul de Dumnezeu prin semne și minuni. Da, și El își legitimează și astăzi Biserica prin semne și minuni:

*„Iată semnele care-i vor
însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; își vor pune
mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18).*

El va avea un popor care va recunoaște și va ști că atâta vreme cât în ceruri este un Dumnezeu viu, El va trimite Duhul Sfânt peste oameni. Amin.

O, acesta este un lucru adevărat, frate, cu condiția să te smerești, „*căci slova omoară, dar Duhul dă viață.*” (2 Corinteni 3.6). Așa este.

Litera este bună, dar la ce folosește o sămânță dacă nu este însămânțată? Îngroap-o în pământ și las-o să putrezească pentru că atunci va aduce la suprafață Viața și un spic plin cu boabe.

Să ne rugăm.

Tată ceresc, știind că ceasul este aproape; știind că trăim la sfârșitul timpului și că acei copaci bătrâni s-au dus, aici este acea viță umplută cu Duhul Sfânt, care aduce roade dovedind că El este printre noi.

O, cât de recunoscători Îți suntem! Ne putem ridica mâinile să Te lăudăm și să Te lăudăm tot timpul pentru bunătatea și îndurarea Ta. Cât de minunate sunt căile Tale! Îți mulțumim și Te lăudăm din toată inima noastră.

Tată, Te rugăm să-i salvezi pe cei pierduți și să-i umpli cu Duhul Sfânt pe cei care Te cunosc doar după părerile lor din Cuvânt.

Fă-i să știe că și Cain a crezut Cuvântul; că Iuda a crezut Cuvântul și că Diavolul crede Cuvântul, dar omul are nevoie de nașterea din nou din Duhul lui Dumnezeu, pentru că numai atunci când vine Dumnezeu în el, devine o făptură nouă și crede că este adevărat tot ceea ce a scris Dumnezeu în Biblie.

O, Tată, Te rugăm să reverși aceste binecuvântări peste poporul Tău și să faci ca mulți să fie umpluți cu Duhul Sfânt pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În timp ce avem capetele plecate și ne rugăm, aș vrea să știu dacă este cineva care ar vrea să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, înainte ca să chemi rândul de rugăciune vrei să mă amintești și pe mine ca să primesc Duhul Sfânt? Doresc să scap din acest crez vechi, care m-a legat atât de multă vreme, pentru că vreau să fiu născut din nou; vreau ca atunci când Vântul va începe să sufle să fiu flexibil la Duhul Sfânt astfel ca indiferent în ce parte mă apleacă, eu să pășesc pe străzi plin de bucurie și cu fericire în sufletul meu.

O, doresc cu adevărat să fiu născut din nou!”

Vrei să ridici mâna și să spui: „Frate Branham, roagă-te pentru mine!”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Uitați-vă în jur. Voi, cei de la balcon, credeți? Vreți ca Duhul Sfânt să vină în viețile voastre? Nu contează ce sunteți: metodiști, bapțiști, catolici, negri, galbeni sau orice altceva, ridicați mâinile spre Dumnezeu și ziceți: „Dumnezeule, prin aceasta vreau să arăt că doresc să-mi dai botezul cu Duhul Sfânt.”

Acum vreau să le spun ceva metodiștilor și bapțiștilor. Tocmai a fost la mine dr. Reedhead. Voi știți desigur că el este președintele uneia dintre cele mai mari misiuni fundamentaliste din lume.

El mi-a zis: „Frate Branham, știu că fiind baptist tu ai avut de-a face cu penticostalii. Este ceva acolo?”

„Desigur, ei au o mulțime de imitatori, ca și noi în Biserica Baptistă, dar în spatele tuturor acestor lucruri este un botez adevărat al Duhului Sfânt.”

„Pot să-l primesc și eu?”

„Da, domnule”, am răspuns eu.

„Când?”

„Chiar acum...”

„Frate Branham, eu am atât de multe diplome că pot acoperi cu ele peretele acesta. Dar unde este Isus Hristos în toate acestea?”

„El este în nașterea din nou”, am răspuns eu.

„O vreau și eu”, a spus el. Și s-a așezat jos. A primit Duhul Sfânt chiar acolo, lângă măsuța de cafea din camera mea. Da, domnilor.

Această făgăduință este valabilă pentru voi toți. Dacă ești catolic, este pentru tine. Dacă ești baptist este și pentru tine; dacă ești metodist este și pentru tine; dacă ești doar un imitator pentecostal este și pentru tine. Așa este.

Dacă Îl vrei, ridică mâna spre Dumnezeu și spune: „Dumnezeule, nu lăsa ca această adunare să se termine până nu primesc Duhul Sfânt.”

Să ne rugăm în timp ce stăm cu capetele plecate și cu mâinile ridicate.

Doamne Isuse, fă ca aceasta să fie seara unei decizii pentru fiecare.

Îngăduie ca ei să vadă dovada și să înțeleagă că timpul este aproape.

Ajută-i să se dea jos din pomul formalismului și să urce în Pomul vieții, unde pot primi Viață; unde pot crede toate lucrurile; unde pot păși în Cuvântul lui Dumnezeu și pot mărturisi că fiecare făgăduință din Biblie, fiecare capitol, fiecare verset și fiecare rând din ea le aparține.

Ajută-i să Îl creadă, să Îl trăiască și să stea cu El. Îndură-Te, Doamne.

Tată, lasă ca fiecare suflet care are mâna ridicată să Îl primească chiar acum pe Duhul Sfânt și să fie umplut cu El, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Oh, nu aș vrea să mă opresc acum pentru că mă simt foarte bine.

Poate vă gândiți că mă port ciudat, dar vă spun sincer că sunt mai mulțumit așa decât cum am fost înainte. Sunt foarte fericit și în inima mea este un simțământ care-mi spune că dacă vine Isus voi merge cu El, așa că lăsați-mă în pace! În starea pe care o aveam mai demult mă temeam să mă întâlnesc cu El, dar acum mă simt bine și prefer să rămân așa. Amin.

Odată când am fost în California am văzut un om care purta o pancartă. Pe partea din față scria: „Eu sunt un nebun al lui Hristos!” iar pe cea din spate era scris: „Dar tu al cui nebun ești?”

Vedeți? S-ar putea să fiți nebunii diavolului, dar eu prefer să fiu un nebun al lui Hristos. Nu vreți să fiți și voi nebunii Lui? Amin. Eu doresc să-L slujesc, să-L iubesc și să-L onorez cu tot ce am: cu vocea mea și cu toată puterea mea. Amin.

Dacă mâine seară va veni și fratele Moore voi acorda mai multă atenție rândului de rugăciune pentru bolnavi.

Aseară i-am întrebat pe băieți: „Câți oameni am avut în rândul de rugăciune?” iar ei mi-au răspuns: „Nici măcar nu ai avut un rând de rugăciune, ci ai început cu oamenii din audiență?”

...Dacă este adevărat că Isus a înviat din morți, și noi știm că așa este, înseamnă că El nu este mort, ci e viu, așa-i? Și dacă e viu, va face aceleași lucrări pe care le-a făcut și atunci când era pe pământ, și nu numai atunci, ci va face aceleași lucrări pe care le-a făcut de la început, pentru că El a fost în Abel, a fost în mijlocul poporului Israel, călăuzindu-l prin pustie, pentru că El era Îngerul Domnului. Credeți aceasta?

Acel Stâlp de Foc era Îngerul legământului și oricine știe că Îngerul legământului era Hristosul, Mesia. El a fost în pustie cu copiii lui Israel; El S-a descoperit pe pământ într-un trup de carne; și tot El este aici în forma Duhului Sfânt. Vedeți? Totul este la fel: pe o parte îl vedem pe același Isus făcând aceleași lucrări în aceeași biserică, iar pe partea cealaltă sunt aceeași critici care se ridică împotriva aceluiași Cuvânt. Nu este nimic mai mult.

Oh, și sunt atât de bucuros că pot fi de partea Lui! Creștinilor, voi nu vă bucurați pentru aceasta?

În seara aceasta v-am întrebat câți dintre voi sunt născuți din nou și mă gândesc că fiecare s-a gândit foarte serios înainte de a ridica mâna. Apoi au ridicat mâna cei care nu sunt născuți din nou; au făcut-o pentru că doresc să ne rugăm pentru ei. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Billy a împărțit numere de rugăciune, dar nu putem chema prea mulți deodată. Și vă spun ceva: motivul pentru care slujba mea nu este atât de eficientă, în mijlocul poporului american, se datorează faptului că oamenii vor să-i chemi în față și să-ți pui mâinile peste ei.

De ce aceasta? Pentru că așa au fost învățați; dar aceasta este doar o tradiție evreiască.

Dați-mi voie să vă arăt ceva: Iair a venit la Isus și i-a zis: *„Fiica mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți mâinile peste ea, și va învia.”* (Matei 9.18).

Dar sutașul roman, care nu avea această tradiție, a spus: *„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu; ci spune numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit.”*

Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!” și îl face.” Cu alte cuvinte el zicea: „Am auzit că poți porunci bolii și Te ascultă, așa că spune numai un cuvânt și slujitorul meu se va face bine.” (Matei 8.8-9).

Aceasta era tot ce trebuia să facă: să spună un cuvânt. Așa vedea lucrurile romanul, însă evreul voia să-și pună mâinile peste el.

Acesta este motivul pentru care cineva mi-a spus odată: „Frate Branham, în adunările tale este o singură greșeală.

Fratele Roberts se roagă pentru 500 de oameni în timpul cât tu te rogi doar pentru 5.”

„Așa este”, am răspuns, „Fratele Roberts face ceea ce i-a poruncit Dumnezeu să facă el, iar eu fac ceea ce mi-a cerut Dumnezeu mie să fac.”

Vedeți? Eu nu pot fi fratele Roberts așa cum nici el nu poate fi eu, dar amândoi Îl slujim pe Domnul. Asta-i tot.

Problema depinde de felul cum crezi; depinde de fiecare individ, depinde de voi, pentru că este credința voastră în lucrarea terminată de Dumnezeu la Calvar.

Fratele Roberts este un vorbitor de frunte, care predică vindecarea divină, dar aceasta nu face din el un vindecător.

Faptul că predică nu înseamnă că a vindecat pe cineva. Sigur că nu. El predică vindecarea divină, dar nu o face doar el pentru că sunt sute și sute de oameni în lume care predică același lucru.

Predicatorii sunt învățați să predice; ei știu cum s-o facă. Dar eu? Eu văd doar vedenii. Vedeți, este o altfel de slujbă pentru că Dumnezeu a spus: *„...unii vor fi apostoli, alții, învățători; unii, evangheliști; alții vor vorbi în limbi; unii vor avea darul minunilor și tot felul de alte daruri.”*

Toate acestea sunt așezate în biserică pentru a-L descoperi pe Domnul Isus. Așa este. Pentru aceasta sunt date.

Acum va trebui să chemăm rândul de rugăciune, dar numai pe câțiva dintre ei pentru că merg mai încet. Vreau să știți că într-o zi Dumnezeu îmi va da ceva diferit. Aceasta se va întâmpla atunci când în rândul de rugăciune va veni o anumită persoană, și anume, o femeie cu un copil. Atunci va fi timpul. Din clipa aceea îmi voi pune mâinile peste bolnavi și mă voi ruga pentru ei așa cum îi va chema El.

Eu aștept de luni de zile clipa aceea, dar numai Dumnezeu știe când se va întâmpla.

Acum haideți să chemăm câțiva oameni.

Când am început să împărțim pentru prima dată numere de rugăciune, am încercat să-i alinez pe oameni sus. O, am avut cea mai mare dezordine posibilă și tot ce vreți. Nu s-a putut așa.

Apoi am trimis la fiecare pastor câte o sută de numere. Ce a urmat? Primul predicator și-a instalat doar grupul lui acolo, timp de 4-5 seri la rând, pentru că erau predicatori amestecați. Deci n-a mers nici așa.

După aceea am luat cu mine un bărbat care trebuia să împartă numerele. Curând am aflat însă că le vindea. Aceasta a durat numai o seară.

Atunci l-am luat pe fratele meu, dar după ce a împărțit vreo 25 de numere cineva a spus: „Nu vreau numărul acesta pentru că nu va chema niciodată atâția! Va striga cel mult 15-20 de oameni, așa că la numărul acesta nu va ajunge.”

Când am văzut toate acestea am spus să numere la întâmplare, cu partea scrisă în jos, dar nu a mers nici așa pentru că oamenii le luau, se uitau la ele și dacă numărul era peste „20” le aruncau.

Atunci am zis: „Vom aduce un copilaș și îl vom pune să numere și de unde se va opri el, vom începe noi să chemăm numerele de rugăciune. Și știți ce s-a întâmplat? Părinții copiilor aveau exact numărul la care se opreau copiii, așa că erau chemați primii. Când am văzut și asta m-am rugat Domnului să mă călăuzească El cum să procedez.

Și am mai făcut un lucru. Când mergeam la adunări luam câțiva oameni și-i puneam să împartă destule numere ca să acopere toate zilele cât stăteam acolo.

Dar și așa au fost probleme pentru că oamenii au început să spună:

„Dacă n-ai fost la prima adunare a fratelui Branham, nu mai are rost să vii pentru că s-au împărțit deja toate numerele de rugăciune și el nu va chema nici jumătate din ele.” Astfel singurul mod de rezolvare a problemei era să împărțim în fiecare zi alte numere de rugăciune așa încât fiecare persoană să aibă șansa de a veni pe platformă. Dacă nu reușește în prima zi, are șansa să vină în ziua următoare.

Când se împart numerele de rugăciune nu știe nimeni de unde voi începe strigarea, afară de Dumnezeu. Eu merg pe platformă și în funcție de gândul pe care mi-l dă Dumnezeu, spun: „Ei bine, vom începe de aici.”

Uneori iau unul de aici, altul de dincolo, singurul lucru care trebuie făcut de oameni fiind să Îl lase pe Duhul Sfânt să se miște peste audiență. Eu urmăresc cu atenție mișcarea Duhului, iar dacă pe platformă sunt vindecați doi sau trei bolnavi, în audiență vor fi 20-25. voi nu trebuie să aveți număr de rugăciune, ci singurul lucru care vă trebuie este credința în Domnul Isus.

Noi procedăm în felul acesta pentru a da aceeași șansă fiecărei persoane, deoarece vrem să ne purtăm ca niște frați adevărați; dar înainte de toate dorim să fim cinstiți înaintea lui Dumnezeu. Să nu uitați însă că dacă nu sunteți cinstiți cu fratele vostru, nu veți fi cinstiți nici cu Dumnezeu. Vedeți? Voi trebuie să fiți cinstiți unul față de celălalt, pentru că dacă faceți aceasta sunteți cinstiți cu Dumnezeu. Atunci îl veți trata pe fratele vostru exact cum ați vrea să Îl cinstiți pe El.

În seara aceasta vom începe de la numărul 50. Uitați-vă la numerele voastre și vedeți

cine are nr. 50. Poate îl are cineva surd sau cineva care nu se poate ridica. O, da, este în audiență.

Bine, vino aici. Să vină și următoarele numere, până la nr. 65. În ordine. Să așteptăm puțin până vine și ultimul. Poate vom avea timp să chemăm încă un grup.

În ordine. Acum ne vom ruga pentru bolnavi. Bunul Dumnezeu să ne ajute. Fie ca binecuvântările Lui minunate să fie adăugate la această strângere împreună sub Numele Lui.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Bunule și iubitele Tată, tirmite mila Ta peste noi, Doamne, căci ne dăm seama cât de greu este să treci de la o ungere la alta. Slujba de până acum a fost prin călăuzirea pe care mi-ai dat-o prin vedenii, de aceea Te rog să ai milă de noi, căci suntem conștienți că nu merităm descoperirea Ta printre noi.

Ne mărturisim nevrednicia și credința în Tine, marele nostru Preot și Mijlocitor. Vrei să trimiți Îngerul lui Dumnezeu în seara aceasta și să-i ungi pe slujitorii Tăi de aici? Unge inimile lor, Tată, și ochii slujitorului Tău, ca să vadă și să spună ceea ce ai de spus pentru ca slava Dumnezeului celui viu să fie făcută cunoscută în fața acestei adunări de oameni.

Doamne, în felul meu simplu și umil, eu am încercat să le prezint cum am știut mai bine Evanghelia, de aceea, vrei s-o onorezi în seara aceasta?

Te rog s-o faci și să-i ajuți pe acești bolnavi să știe că ai înviat din morți și că sunt înviați prin moartea Ta. Fie ca ei să primească ceea ce doresc, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Poate în seara aceasta am spus în predică ceva ce v-a supărat, dar aş vrea să nu uitaţi că eu nu sunt un predicator; sunt doar roata de rezervă când fratele Moore şi ceilalţi lipsesc.

Nu am vrut să vă rănesc inimile atunci când am vorbit despre fundamentalişti, pentru că voi trebuie să fiţi fundamentalişti. Nu am vrut să vă rănesc pentru că sunteţi fraţii mei şi vă iubesc.

Dumnezeu ştie că m-am apropiat de demoni aici, iar voi vă daţi seama de aceasta şi ştiţi că nici eu sunt imun la ei, ci singurul care mă poate apăra este Sângele Lui. Acestea fiind spuse, mă rog ca Dumnezeu să ne dea binecuvântarea Sa în seara aceasta, spre slava Lui.

Câţi din voi sunt pentru prima dată la o astfel de adunare? Să vă văd mâinile. O, uitaţi-vă! Păi ne bucurăm să vă avem printre noi.

Este foarte greu atunci când ai de-a face cu oameni din toate bisericile, dar cum credeţi că ar fi dacă în seara aceasta ar sta printre noi Isus Hristos? Ce ar face El? Aceleaşi lucrări pe care le-a făcut atunci când a fost pe pământ. Este adevărat? Scriptura spune: „*El este acelaşi.*” Corect? Da, iar noi ştim că acesta este Adevărul.

Nu putem nega aceasta pentru că aşa spune Scriptura. Noi ştim cu toţii ce a făcut Isus când a fost pe pământ – spun aceasta pentru cei ce sunt nou-veniţi.

El nu a venit să fie un vindecător pentru că mărturia Sa era că nu e un Vindecător, este adevărat?

„Fiul nu poate face nimic de la Sine”, spunea el. „Nu Eu fac

*aceste lucrări, ci Tatăl, care locuiește în Mine. El face aceste lucrări ale Lui.” (Ioan 14.10). Este adevărat?
Așadar, Isus nu a făcut nimic.*

I-a vindecat Isus pe toți oamenii cu care a intrat în legătură? Nici vorbă!

I-au vindecat apostolii pe toți? Nu, domnilor. Ei nu au vindecat nici unul ci Dumnezeu este Acela care i-a vindecat pe toți. Cum? Prin ei.

Uitați-vă la Isus când s-a dus la scaldătoarea Betesda. Acolo era o mare mulțime de bolnavi care așteptau tulburarea apei, dar cu toate acestea Isus a trecut printre ei și nu l-a vindecat pe nici unul, ci s-a dus la un bărbat care stătea acolo pe o targă, l-a vindecat și a plecat mai departe.

Desigur, imediat după aceea evreii au început să-l pună întrebări. I s-ar pune aceleași întrebări și în seara aceasta dacă ar vindeca un om care zace pe o targă și ar trece pe lângă ceilalți 3000 de bolnavi deși spune că este Fiul Dumnezeului Celui plin de îndurare? Sigur că da.

Deși este plin de compasiune, ar trece El mai departe lăsând în urma Sa o mulțime amestecată de șchiopi, orbi, ciungi, uscați, etc. zăcând pretutindeni, fără să-i vindece? Da, ar face-o.

Ce a spus El atunci când evreii L-au asaltat cu întrebări?

Ioan 5.19: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce*

vede pe Tatăl făcând și tot ce face tatăl, face și Fiul întocmai.”

Și El a mai spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12).

Dacă Isus ar fi în seara aceasta aici ar face aceleași lucrări. Când privește vindecarea, El a plătit prețul la Calvar. Astfel, dinspre Dumnezeu fiecare persoană bolnavă este deja vindecată. Tot ce trebuie este ca voi să acceptați acest lucru. Înțelegeți? Totul depinde de voi ca s-o acceptați.

Dumnezeu vine și predică aceasta prin Cuvântul Său, iar dacă voi nu Îl credeți veți spune: „Lăsați-L în pace!”, însă Dumnezeu nu gândește așa. După ce trimite mai întâi Cuvântul, El dă semne și minuni; prorocii și vedenii ca să-i ajute pe oameni să creadă, este adevărat?

Dacă El ar veni în seara aceasta și ar face aceleași lucrări, în această biserică, în mijlocul acestui grup de oameni, veți crede că a înviat din morți? Veți crede și-L veți accepta pentru aceasta?

Bine. Aduceți-o pe doamna aici. Iată că aici stă o femeie. Probabil că nici ea nu m-a văzut până astăzi. Suntem străini? Da. Poate că suntem născuți la o distanță de multe mile unul de altul dar ne-am întâlnit pentru prima dată aici.

Eu nu știu de ce a venit ea aici dar Dumnezeu știe. Ce i-ar spune Isus dacă ar sta aici? Care credeți că ar fi atitudinea Lui față de ea? S-ar putea să aibă probleme casnice sau financiare; s-ar putea să fie bolnavă sau poate Îl caută pe Dumnezeu. Poate dorește să știe unde și când s-a întâmplat ceva. Eu nu știu, nu-i pot spune, dar El știe.

Dacă a venit aici pentru vindecare, Dumnezeu i-ar spune: „Eu am făcut aceasta când am murit pe Calvar pentru tine.” Este adevărat, predicatorilor? Acolo a plătit El prețul vindecării și al tuturor celorlalte lucruri.

Păcatul a fost deja plătit, de aceea, tot ce trebuie să facă oamenii este să creadă. Înțelegeți aceasta? Dacă da, ridicați mâna.

El este aici, dar este nevoie de Ceva care să îi facă pe oameni să-și dea seama de aceasta. Ei pot vedea aceasta prin predicarea Cuvântului, printr-un dar sau prin altceva.

Dacă El ar sta aici, ar cunoaște-o pe femeia aceasta dacă i-ar arăta Tatăl. Îmi imaginez că ar proceda ca atunci când a fost în Samaria și a vorbit cu femeia de la fântână.

El i-a zis acelei femei: „*Dă-mi să beau!*” Mă întreb de ce a făcut aceasta.

Și ea l-a răspuns: „*Nu se cade ca Tu, un evreu, să ceri apă de la mine, o samariteană.*”

„*Dacă ai ști cu cine vorbești, tu Mi-ai cere de băut...*” a spus El.

Vedeți? „*Eu îți voi da o apă pentru care nu trebuie să te ostenești s-o scoți de aici.*” Și a continuat să vorbească tot așa.

După părerea mea, El făcea aceasta ca să intre în legătură cu duhul ei, căci a

vorbit cu femeia

până a aflat care era problema ei. Iar atunci i-a spus:

*„Du-te și adu-l pe
bărbatul tău.”*

*„Păi, nu am bărbat”, a
răspuns ea, iar El i-a zis: „Bine
zici că nu ai bărbat, căci ai avut cinci.”*

*„Doamne, văd că ești proroc. Noi am fost învățați că atunci când va
veni Mesia, va face aceste lucruri, dar Tu cine ești?”*

„Eu”, i-a zis El, „Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” Este adevărat?

Care era semnul? Să-i spună care era problema ei, căci acela era semnul
lui Mesia.

Ce spun însă despre aceasta predicatorii educați de astăzi? „Este
telepatie mentală, ghicitorie, Beelzebul.” Da, ei vorbesc la fel ca oamenii din
zilele Lui. Atunci ei priveau în jur și ziceau: „Păi nu pot nega faptul că El
cunoaște gândurile inimii...” Le citea cumva Isus gândurile? Aveți grijă ce
spuneți!

Citirea gândurilor este de la diavolul. Uitați-vă cum stau cu mâna
întinsă și citesc în palmă, cum ghicesc. Aceasta este de la diavolul și tot ce
are diavolul a fost copiat de la Dumnezeu.

Dumnezeu lucrează prin prorocii și văzătorii Lui și descoperă lucrurile

ascunse, dar cu toate acestea sunt o mulțime de lucruri pe care El nu le descoperă slujitorilor Săi.

Uitați-vă la bătrânul Iacov. Când i-au adus haina fiului său, Iosif, și i-au spus că a fost ucis de o fiară, Dumnezeu nu i-a descoperit nimic deși nu era adevărat ce spuneau ei. El nu a știut adevărul timp de 40 de ani.

Uitați-vă la Isaac. Când Iacov a venit și i-a spus: „Eu sunt Esau!” Dumnezeu nu i-a descoperit adevărul, așa că l-a binecuvântat crezând că e Esau. (Noi știm că Isaac era orb în vreme a aceea).

Uitați-vă la Elisei. Când a venit sunamita și s-a aruncat la picioarele lui, i-a zis lui Ghehazi: *„Las-o, căci e tare amărâtă și Domnul mi-a ascuns lucrul acesta și nu mi l-a făcut cunoscut.”* (2 Împărați 4.27).

Vedeți? Slujitorii nu știu toate lucrurile ci doar atât cât vrea Dumnezeu să le descopere. Ei nu sunt infailibili. Astfel, Biblia spune că Ilie era un om supus greșelilor ca și noi: că avea suișuri și coborâșuri ca oricare dintre noi.

Dacă Isus a înviat din morți, El va veni și Se va descoperi exact cum a făcut-o când era pe pământ, dar totul depinde de voi dacă veți crede.

Femeia aceasta este o străină pentru mine, dar dacă Ceva va veni aici, mă va unge și îmi va arăta ce dorește să ceară sau ce probleme are. Depinde însă de voi dacă veți crede sau nu. Voi știți că pot face aceasta doar printr-o putere supranaturală, deci depinde de voi dacă veți crede sau nu. Felul în care vă apropiați va decide ce veți primi. Așa este.

Cei care au crezut că Isus era un Beelzebul, L-au lovit peste gură și nu au simțit nici o putere, dar femeia care s-a atins de poala hainei Lui s-a vindecat.

Totul depinde de felul cum vă apropiați de El.

Fie ca Domnul să-Și adauge binecuvântările Lui.

Voi ziceți: „Frate Branham, tu tot insiști cu privire la ceva.” Așa este. Insist până vine ungera pentru că El este deja aici.

În Numele lui Isus Hristos iau orice duh de aici sub controlul meu, pentru slava lui Dumnezeu. Fiți plini de respect și stați liniștiți pentru că în seara aceasta sunt o mulțime de duhuri rele.

Stați liniștiți și nu uitați că atunci când ele părăsesc pe cineva pot merge în altcineva. Fiți deci respectuoși în timp ce voi vorbi puțin cu femeia aceasta ca să văd care ar putea fi problema ei.

Eu nu te cunosc, soră, dar mă întorc către tine ca să vorbim așa cum a vorbit odinioară Învățătorul cu femeia de la fântână.

Tu îmi amintești foarte mult de mama mea. Ce zici de asta, Leo? Este exact de statura mamei mele. Probabil se roagă pentru mine acum, pentru că știe că sunt în adunare.

Dacă aș fi un înșelător, înseamnă că sunt o brută fără inimă care încearcă să imite sau să arunce în Domnul Isus. Dar nu, eu nu pot face așa ceva, doamnă. Mă crezi?

(„Da, tu ești un om al lui Dumnezeu.”).

Îți mulțumesc, soră. Sunt sigur că Dumnezeu va onora cererea ta după aceste cuvinte pe care le-ai rostit.

Aș vrea să mă privești ca pe fratele tău. Îți mulțumesc pentru complimentul pe care mi l-ai făcut deși nu sunt vrednic de asemenea cuvinte și cred că El te va răsplăti pentru ceea ce ai spus.

Dacă Domnul Isus, în prezența căruia suntem, îmi va descoperi motivul pentru care ești aici, vei putea decide singură dacă este adevărat sau nu.

Dacă este adevărat vrei să Îl accepți și să spui: „Da, cred că este de la Dumnezeu pentru că omul acesta micuț nu știe nimic despre mine.”?

Văd că lângă această femeie stă un duh ciudat. Este un duh de îngrijorare și de teamă. Da, ea este îngrijorată de starea trupului ei și intenționează să-și facă o examinare medicală pentru cancer.

Te temi de cancer și te-ai rugat chiar înainte ca să vii aici și ai avut o descoperire care-ți spunea că dacă vei veni aici și mă voi ruga pentru tine medicii nu vor găsi nici un fel de cancer.

Tu nu ești din statul acesta ci vii din Florida, este adevărat? Da, așa este și vei primi ceea ce-ți dorești. O ai chiar acum în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Credeți? Totul este cu putință pentru cel ce crede. O, cât aș vrea să

puteți înțelege ce înseamnă să fii aici în prezența Domnului Isus căci El este aici chiar acum.

Ce diferit arată audiența acum față de cum arăta acum cinci minute. Vă gândiți că spun aceasta doar așa, dar este adevărul pentru că El e aici.

Acum prin audiență umblă un duh rău. Vine spre femeia aceasta și strigă după ajutor. Un moment... Este vorba de femeia care stă aici în cărucior.

Uitați-vă amândouă înapoi puțin. Între voi este o dungă întunecoasă. Doamna de aici are cancer și o operație la gât, iar femeia aceea are cancer. Da, are ceva la picior și cancer la gât, de aceea, singurul care le poate face bine este Dumnezeu. Credeți?

Acele două duhuri vă trag unul spre altul, de aceea vreau să vorbesc puțin cu voi. Aveți credință amândouă pentru că acesta este momentul hotărâtor.

Tu ești foarte nervoasă. Văd că ai avut o operație. Te-au operat de cancer și vorbești prin gât.

Nici tu nu ești din statul acesta ci vii de undeva de jos, din Florida, dintr-un oraș numit Mebrose. Te numești E. M. Robinson și dorești să-mi pun mâinile peste tine ca să fii vindecată.

Atotputernicule Dumnezeu, eu vin în Numele Fiului Tău Isus Hristos.

Satană, te mustru și îți poruncesc să ieși afară din aceste femei, ca să poată pleca pe deplin sănătoase, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Duceți-vă și credeți.

În ordine, doamnă. Crezi din toată inima? Noi suntem străini, nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi.

O, cât de minunat este El! Prințul păcii, Împăratul împăraților,
Părintele veșnicilor, Crinul din vale, Steaua strălucitoare de dimineață;
toată puterea din cer și de pe pământ îi aparține. El stă printre oamenii Lui
cu brațele întinse, pentru ca oricine vrea, să vină și să bea fără bani și fără
plată.

Micuța doamnă de la capătul rândului, cea care mă privește, are
probleme cu fierea. Crezi că Isus te face bine? Ai și o sângerare tot din cauza
aceasta. Crezi că Dumnezeu te face bine? Vei accepta din toată inima vindecarea
Sa? Da? Atunci ridică-te în picioare pentru că Isus Hristos te-a vindecat.
Amin, amin!

Soră, tu ai cancer la sân. Este adevărat? Văd că ai fost examinată la sân.
Crezi că Isus este aici ca să-l scoată afară?

Vino mai aproape pentru că El a spus: „*lată semnele care-i vor urma pe cei ce vor
crede: ...își vor pune mâinile
peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.*” Crezi că noi suntem credincioși? Da?
Atunci eu îl condamn în Numele lui
Isus Hristos pe acest diavol care vrea să ia viața surorii mele.

Prin Dumnezeul cel viu, îți poruncesc să ieși afară din ea, Satană, în
Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Du-te și crede din toată inima
ta. O, este minunat!

Doamnă, privește aici pentru un moment. Nu ne cunoaștem, este adevărat?
Da, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi, crezi aceasta?

Crezi că sunt trimis de Dumnezeu și că ceea ce am spus este adevărul?
Crezi din toată inima? Tu știi că dacă aș putea face ceva pentru tine aș face cu plăcere, dar deși sunt slujitorul Lui nu pot face nimic de la mine, ci sunt limitat la un dar. Asta este tot. Totuși, darul mărturisește că Dumnezeu este aici și vrea să te ajute.

Văd că nu ai venit aici pentru tine ci pentru un băiat care este fiul tău. Văd că un medic l-a examinat la cap pentru că are ceva la creier. Ești soție de predicator, iar soțul tău este aproape cărunt și are strungă la dinți, este adevărat?

Atotputernicule Dumnezeu, Tu care ești Autorul Vieții veșnice, trimite binecuvântările Tale peste femeia aceasta pe care eu o binecuvântez în Numele Tău și fie ca dorințele ei să fie împlinite în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crede din toată inima și nu te îndoii.

Tu ce crezi, soră? Crezi din toată inima? Dacă crezi, îți aparține pentru că Dumnezeu îi răsplătește pe cei credincioși, este adevărat?

Dacă nu v-aș spune nimic, ci mi-aș pune doar mâinile peste voi, ați crede că sunteți vindecați? Mie îmi place o astfel de credință, deci: aveți credință în Dumnezeu.

Aceasta mă slăbește... nu pot spune că sunt inconștient de ceea ce se petrece, dar nici nu pot s-o explic. Voi să veniți aici plini de respect și să credeți.

Privește aici pentru ca Dumnezeu sa-ți poată spune ceva ca să te încurajeze.

Problema ta este la cap și a apărut de când ai avut un fel de atac de cord. Crezi că El te face bine? Vino aici.

O, Dumnezeule, Prințul păcii, Părintele veșnicilor, trimite binecuvântările Tale peste această femeie pe care o binecuvântezi în sfântul Tău Nume, spre vindecarea trupului ei. Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În ordine. Aveți credință. Credeți din toată inima.

Vino, domnule. Credeți cu toții? Credeți și voi, cei din spate, căci dacă veți crede veți primi ceea ce cereți.

Doamna care stă acolo cu probleme la colon, crede? Crezi că Domnul Isus te va face bine? Da? Atunci poți fi vindecată. Isus Hristos te-a făcut bine.

Doamna de aici...tu ai o tumoare sub braț, nu-i așa? Și ai și o boală de inimă, este adevărat?

Puneți-vă cu toții mâinile unul peste altul, căci Isus vă iubește și vă face bine.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Lăudat să fie Dumnezeul cel viu. Vedeți, nu este nevoie de număr de rugăciune, ci vă trebuie doar credință. Amin.

Vă provoc să credeți că v-am spus adevărul. Vedeți și credeți. Priviți la

Ei!

Noi nu ne cunoaștem, domnule, dar crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Între mine și tine este o masă, iar tu stai în spatele ei. Tu ai o boală de stomac. Crezi că Isus Hristos te va vindeca? Simți un fel de arsură în stomac pentru că ai o ulcerație. Din cauza aceasta ești nervos, supărat și îngrijorat tot timpul. Ești un om care gândește foarte profund. Cum se spune, treci podul înainte ca să ajungi la el și plănuiesti lucruri care nu s-au întâmplat. Aceasta este natura ta.

Tu ești vindecat, de aceea, du-te și mănâncă-ți cina pentru că credința ta te-a făcut bine. Lăudat să fie Domnul. Amin.

Domnule, tu crezi din toată inima? Ai o boală care a omorât o mulțime de oameni: boala de inimă. Dar crezi că Dumnezeu te va vindeca în seara aceasta?

Ridică mâinile și spune: „Îl accept pe Domnul Isus Hristos.”

Vino aici. Diavole, îți poruncesc prin Dumnezeul cel viu, care te-a descoperit, să ieși afară din acest bărbat!

Domnule, du-te în pace în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Privește aici, doamnă. Crezi din toată inima? Tu suferi de o boală femeiască. Ai un abces în abdomen, iar durerea este mai puternică în partea stângă. Du-te, căci Isus Hristos te face bine. Bucură-te și spune: „Îți

mulțumesc, Dumnezeu!”

Băiete, crezi că Dumnezeu te va vindeca? Atunci du-te și mănâncă-ți cina căci boala de stomac s-a dus. Și a ta a plecat, mămico. Puteți pleca amândoi și să-L lăudați din toată inima pe Dumnezeu.

Tu crezi din toată inima? Crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece boala de rinichi și să te facă bine? El a făcut-o deja, de aceea, du-te mai departe spunând: „Lăudat să fie Dumnezeu, care ne dă biruința!”

Tu ești nervos pentru un lucru și ești supărat tot timpul. Ai probleme tot la stomac, de aceea, du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc Doamne Isuse!” și vei fi bine.

Vino, doamnă. Crezi din toată inima? Tu ești tulburată. Văd că atunci când te trezești dimineața ești ca înțepenită din cauza artritei. Ai și o boală de stomac cauzată de supărare. Este adevărat?

Tată Dumnezeule, îmi pun mâinile peste ea în Numele Fiului Tău, Domnul Isus, mustru acest diavol și îi cer să plece în Numele Lui. Amin.

Du-te, bucură-te, mulțumește-I lui Dumnezeu, soră, și dă-i slavă.

Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Dacă El îmi va descoperi care este problema ta, vei asculta și vei crede? Te văd încercând să mergi pe stradă. Ai artrită. Ridică mâinile și picioarele. Așa, sus și jos.

Acum du-te, bucură-te și fii sănătos în Numele Domnului Isus. Da,

frate.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Haideți să spunem: Lăudat să fie Domnul!

În ordine.

Ce mai faci, doamnă? Văd că peste tine este un duh de orbire care ți-a stins ochii. Crezi că Isus îți va reda vederea și te va face bine? Plecați-vă capetele puțin.

Atotputernicule Dumnezeu, ai milă de orbi. Redă vederea acestei femei pe care satana vrea s-o lase în curând total oarbă. Eu vin la Tine însă și îți cer îndurare, Doamne. Ca slujitor al Tău, cer ca vederea să vină înapoi în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Du-te și bucură-te. Uită-te aici.
Acum vezi?

Ridică mâinile și laudă-L pe Dumnezeu. Amin.

Credeți? Atunci ridicați-vă în picioare în Numele lui Isus Hristos.

Atotputernicule Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos mustru orice diavol și orice duh rău și-i poruncesc să iasă afară. Amin.

- Amin -